

...

**A Kúria  
mint másodfokú bíróság**

**végzése**

Az ügy száma: Kpkf.V.39.944/2021/2.

A tanács tagjai: dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet a tanács elnöke

dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője: felperesi képviselő

(Cím3, eljár: dr. Galambos Károly ügyvéd)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala

(Cím1)

Az alperes képviselője: dr. Barcsai Beáta kamarai jogtanácsos

A per tárgya: oktatási ügyben hozott - BP/1009/05677-5/2020. számú - közigazgatási határozat jogszerűségének vizsgálata

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes 5-9. sorszám alatt

A fellebbezéssel támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék 2021. január 4. napján hozott 31.K.707.892/2020/3. számú végzése

**Rendelkező rész**

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 31.K.707.892/2020/3. számú végzését hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A Kúria a felperesnek a másodfokú eljárásban felmerült perköltségét 18.000 (Tizennyolcezer) forint összegben állapítja meg.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

## **I n d o k o l á s**

### **A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás és az ügy előzménye**

[1] A felperes 2020. szeptember 7. napján vizsgázóként vett részt a perben nem szereplő Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal, mint vizsgaszervező (a továbbiakban: Vizsgaszervező) által megtartott OKJ szám szak szakmai vizsgán, az írásbeli vizsgarész eredményeinek felülvizsgálata tárgyában 2020. szeptember 22. napján törvényességi kérelmet terjesztett elő, a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény (a továbbiakban: Szt.) 14. § (7) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján.

[2] Az alperes a 2020. október 9. napján kelt BP/1009/05677-5/2020. számú határozatával a felperes írásbeli vizsgarész értékelése vonatkozásában benyújtott törvényességi kérelmét elutasította, egyúttal a Vizsgabizottság 2020. szeptember 7. napján hozott írásbeli vizsgatevékenységre vonatkozó döntését helybenhagyta.

[3] A felperes jogi képviselővel eljárva 2020. november 25. napján keresetlevelet nyújtott be az alperesi határozat jogszerűségének vizsgálata iránt, keresetlevelében egyúttal igazolási kérelmet is előterjesztett a keresetlevél késedelmes benyújtásának kimentésére. Az igazolási kérelemben előadta, hogy az alperes vele szemben hozott határozatát nem ismerte, nem emlékszik arra, hogy a levelet átvette volna, illetve arról sem volt tudomása, hogy a családban a postai küldeményt ki vette át. Kifejtette, hogy a határozat meghozataláról akkor szerzett tudomást, amikor az alperes kijavította a felperes édesanyja tekintetében hozott határozatot. Arról nem volt tudomása, hogy a határozat posta útján történő kézbesítésére mikor került sor. Hosszas keresés után 2020. november 22. napján megtalálták a határozatot, így 2020. november 23. napján került sor a jogi képviselő meghatalmazására. Hangsúlyozta, hogy a keresetindítási határidő elmulasztásában önhiba nem terheli, mert a keresetindításhoz szükséges levél elkeveredett.

[4] Az alperes a védíratában kérte az igazolási kérelem elutasítását, mivel a felperes a határozatot a Magyar Posta Zrt. kézbesítési igazolása szerint 2020. október 14. napján vette át, amellyel szemben 2020. november 25. napján nyújtotta be keresetét, ezáltal túllépte a keresetindításra nyitva álló 30 napos határidőt. Az alperes csatolta az szám ragszámú kézbesítési igazolást, amely tartalmazza a 2020. október 14-ei kézbesítési napot.

### **Az elsőfokú bíróság végzése**

[5] A Fővárosi Törvényszék a 2021. január 4. napján meghozott 31.K.707.892/2020/3. számú végzésében a felperes igazolási kérelmét elutasította, egyidejűleg a keresetlevelét visszautasította. Végzésének indokolásában a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 36. § (1) bekezdés g) pontja alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 150. § (1) bekezdése, valamint 151. § (1)-(3) bekezdése alapján megállapította, hogy a felperes által előterjesztett igazolási kérelem a keresetindítási határidő vétlen elmulasztását hitelt érdemlően nem támasztotta alá, a kérelemben megjelölt okok kizárólag az önhiba körében voltak értékelhetőek. Rögzítette, hogy a kézbesítési igazolás szerint a felperes meghatalmazottja aláírásával is igazoltan a támadott határozatot átvette. Az igazolási kérelmet - mivel azt a felperes elkésetten nyújtotta be és a mulasztása vétlenségét nem valószínűsítette - a Pp. 153. § (2) bekezdése alapján elutasította, valamint az elkésetten benyújtott keresetlevelet a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján visszautasította.

### **A fellebbezés és az észrevétel**

[6] A felperes fellebbezésében kérte elsődlegesen a Kp. 110. § (1) bekezdés a) és c) pontja alapján az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a Kp. 114. § (2) bekezdés a) pontja alapján az igazolási kérelem elutasítására vonatkozó rendelkezés megváltoztatását, az igazolási kérelemnek való helyt adást, továbbá a Kp. 114. § (2) bekezdés b) pontja alapján a keresetlevél visszautasítására vonatkozó végzés mellőzését, harmadlagosan a Kp. 114. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új végzés meghozatalára utasítását. Kérte továbbá az alperes kötelezését a fellebbezési eljárásban felmerülő perköltség megfizetésére, amelyet 12 munkaóra alapján 36.000 forint összegben számított fel.

[7] A fellebbezés indokai körében előadta, hogy az igazolási kérelmet arra hivatkozással terjesztette elő, hogy általa nem ismert, hogy a posta által kézbesített határozatot ki és mikor vette át, a mulasztásban önhiba nem terheli. Előadta, hogy nincs tudomása arról, hogy az iratokat az alperes mikor terjesztette a bírósághoz, a védíratot sem ismeri, mert azt a bíróság nem kézbesítette számára. Sérelmezte, hogy az igazolási kérelemmel kapcsolatos tényállást a törvényszék nem tárta fel, az hiányos, az elsőfokú végzés nem tartalmazza, hogy a felperesnek ki volt a meghatalmazottja, aki az alperes határozatát átvette, a felperes ezt a meghatalmazást mikor adta a küldemény átvételére, e vonatkozásban hivatkozott a Pp. 346. §

(4) és (5) bekezdésében foglalt rendelkezések megsértésére. Álláspontja szerint azért is jogszabálysértő a határozat, mert az igazolási kérelem nem késett el, azt a keresetindítási határidő lejártát követő 15 napon belül - a Pp. 151. § (1) bekezdése alapján - előterjesztette. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget a Kp. 2. § (6) bekezdésében foglaltaknak, mert az alperes védiratában foglaltakat az igazolási kérelem elbírálása előtt nem ismerhette meg, hogy arra nyilatkozatot tehessen, így a kézbesítéssel kapcsolatos iratot sem ismerhette meg. Szükségesnek tartotta volna a Pp. 153. § (3) bekezdése alapján a felek meghallgatását, különös tekintettel arra, hogy a küldeményt nem a felperes vette át, és olyan nyilatkozatot tett, hogy nem ismert előtte a határozat mikénti átvétele.

[8] A felperes kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság egyesbíróként eljárva utasította el az igazolási kérelmet, egyidejűleg a keresetlevelet visszautasította. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem volt szabályszerűen megalakítva, figyelemmel a Kp. 8. § (3) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezésre.

[9] A felperes rámutatott arra, hogy az igazolási kérelem elutasítása miatt a Pp. 154. § (1) bekezdése alapján perorvoslatnak van helye, a keresetlevél visszautasításának pedig az igazolási kérelmet elutasító végzés jogerőre emelkedése esetében van helye, így az igazolási kérelem elutasításának jogerőre emelkedése hiányában a keresetlevelet visszautasító végzés jogszabálysértő, mivel az elkésettségen alapuló tényállás még nem állapítható meg.

[10] Az alperes a fellebbezésre vonatkozó észrevételt nem tett.

### **A Kúria döntése és jogi indokai**

[11] A felperes fellebbezése - az alábbiak szerint - alapos.

[12] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés keretei között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a végzésében a Kp. és a Pp. rendelkezései alapján helyesen idézte és vizsgálta az elkésettség igazolásának feltételeit, azonban a tényállás tisztázása körében a felperes részére az alperesi védirat és a kézbesítési igazolás megismerésének a lehetőségét és arra vonatkozó nyilatkozattételi lehetőséget nem biztosította, így az elsőfokú végzés olyan lényeges hibában szenved, amely által érdemi felülbírálatra alkalmatlan. A fellebbezésben foglaltakra utalással a Kúria a következőket emeli ki.

[13] A Kúria úgy értékelte, hogy a felperes a fellebbezésében helyesen mutatott rá, hogy az elsőfokú bíróság azt megelőzően határozott az igazolási kérelem elutasításáról, hogy azzal kapcsolatban a védiratban foglalt alperesi nyilatkozatot, valamint az alperesi határozat kézbesítésére vonatkozó iratot megismerhette volna, illetve arra vonatkozó nyilatkozattételi jogát gyakorolhatta volna. Erre figyelemmel a felperes kellő alappal hivatkozott a Kp. 2. § (6) bekezdésében előírt alapvető rendelkezés sérelmére, amely a felek kellő informáltságát a tisztességes eljárás követelménye körében értékeli.

[14] A Kúria elfogadta azt a felperesi érvelést is, miszerint a védirat és az alperesi határozat kézbesítésére vonatkozó irat ismeretének hiánya, a nyilatkozattételi jog biztosításának elmaradása folytán az elsőfokú végzés igazolási kérelmet elutasító része nem kellően tisztázott tényálláson alapul. A Kúria megítélése szerint a nyilatkozattételi jog biztosításának hiánya és ennek a tényállás nem kellő tisztázására való kihatása együttesen olyan eljárási jogszabálysértés, amely megalapozza az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését, így a fellebbezésben kifejtett további érveket vizsgálni már nem kellett.

[15] A fentiekre figyelemmel a Kúria az elsőfokú végzést a Kp. 112. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 110. § (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[16] Az új végzés meghozatala során az elsőfokú bíróságnak a felperes részére a védiratot, valamint az alperesi határozat kézbesítésére vonatkozó postai igazolást - határidő biztosításával - meg kell küldeni a nyilatkozattételi jog biztosítása érdekében, és amennyiben a felperes arra nyilatkozatot tesz, úgy azt az igazolási kérelem elbírálása során értékelni kell. Az igazolási kérelem elbírálásakor a késedelem körében akár az önhiba fennállása, akár annak hiánya megállapítására csak kellően tisztázott tényállás mellett és a felek perbeli jogainak biztosításával kerülhet sor.

## **Záró rész**

[17] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[1] A fellebbezési eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezés alapján illetékmentes.

[2] Az eredményesen fellebbező felperes a fellebbezési eljárásban felmerülő költségként 36.000 forint ügyvédi munkadíjat költségjegyzéken felszámított, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. § (3) bekezdése alapján, 12 óra tevékenységre figyelemmel. A Kúria a fellebbezésként benyújtott 5-9. sorszámú periratok munkaigényére figyelemmel a felszámított perköltséget az R. 3. § (6) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján 18.000 forintra mérsékelte, így az arányban áll a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységgel. A Kúria a felperes fellebbezési eljárásban felmerült perköltségét csak megállapította azzal, hogy annak viseléséről - a Pp. 386. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezésre figyelemmel - az elsőfokú bíróság dönt az eljárást befejező határozatában.

[3] A Kúria végzése ellen a fellebbezést a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja kizárja.

Budapest, 2021. május 18.

dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. a tanács elnöke,

dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k. előadó bíró,  
bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő